

CUCLI VII. rész

TUTAJOSOK

SZEREPLŐK

MÁLÉ JÁNOS	– Formán Bálint
IGAZGATÓ ÚR	– Mészáros Béla
PEDAGÓGUS PÁL	– Pál András
ILUSKA	– Piti Emőke
MÁLÉ MIKLÓS	– Vajdai Vilmos
ZENEI TÁMOGATÁS	– Rozs Tamás

Rendezőasszisztens: Vági Eszter

Író/rendező: Benkó Bence

BEMUTATÓ: 2022. március 17., Katona József Színház

A HÍR

Egy tanárszakos hallgató szerint ma tanárnak lenni olyan,
mint tüzet rakni a vízben

Kerti Anna Emese tanárszakos hallgató szerint tanárnak lenni ma olyan, mint „tüzet rakni a vízben, mellettünk tutajon utaznak a diákok”. Kerti szerint a tanárok egyre jobban fáradnak, a víz is hideg, a tutajok elsüllyednek, „ti pedig fényes jachtokkal suhantok el mellettünk”. Minden nehézség ellenére pedig a tanárok azok, akik megtanítják úszni a diákokat.

(telex)

1. jelenet – TÖRTÉNELMI ÁTTEKINTÉS

Kellemesen magyaros csellódallamok, amíg a nézők elfoglalják helyüket. Hullámszó hangja, mely végig kíséri az előadást. A tér közepén egy tutaj. Vagy valami, ami arra utal, hogy ez akár egy tutaj is lehet. Rajta Pál és Iluska. Málé Miklós a mikrofonhoz lép, a zene elhalkul.

MÁLÉ MIKLÓS

(*mikrofonba*) Kedves nézők, kedves gyerekek! Sok szeretettel köszöntelek benneteket ezen a tanulságos estén! Komoly dolgokról kell beszélnünk. Fogadjátok sok-sok szeretettel az alábbi magyar népmesét, melyet jómagam prezentálok nektek, hogy okuljatok belőle, mert tanulság az akad bőven, pláne, ha jelenünkről és jövőnkről van benne szó. Történetünk egy kis tutajon kezdődik, méghozzá a Petőfi Sándor Egytanításnyelvű Tujajon, a Magyar Tenger kellős közepén, rajta két utassal, Pedagógus Pállal és a kis Iluskával, ki itta-itta tanárura szavait, ki elgondolkodtatónak tűnő, ám véleményem szerint sok helyütt félrevezető történetet adott át lelkes diákseregének.

A zene felerősödik, ahogy Pál belekezd.

PEDAGÓGUS PÁL

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy ország, ismerős ország, ismerős néppel, ami ki sem mondjuk, hányszor sok száz éve élt-éldegélt a Kárpát-medencében, mert úgy hozta a sors, vagy az ő Istenük, vagy valami egészen kusza, ködös, végeláthatatlan és korrump, kibogozhatatlan alku a felsőbb hatalmak körében, hogy hát akarva-akaratlanul, de a világnak ezen pontján lettek volt hivatottak letelepedni. Mit volt mit tenni, éltek-éldegéltek, annak rendje és módja szerint és hát volt

itt boldogság bőven, de akadt aztán sírás-rívás, mert hiába kerülgetjük, mint forró macska a bádogtetőt, szegény, szerencsétlen népnek kijutott bőven a nélkülözésből, a viszontagságból vagy éppen a hamuba sült, nemzeti érzelmek ölén dédelgetett, hazafias álmok csúnya, gonosz politikai törekvések derékbatörte, csonka maradékából. Pedig ők jót akartak, hej, de sokszor akartak jót, s jól, de nem is ebben áll a nagy titok. A nagy titok abban áll, hogy e szegény nép, amiképpen telt-múlt az idő, egyre csak nőtt és nőtt, de beteljesíteni a szép álmokat képtelen vala, mert vagy ők voltak önnön farkasuknak farkasai, vagy hát mindig találtak valakit, akire farkast kiáltván, amiképpen szegény, kiszolgáltatott, ártatlan bárányok definiálták önnönmagukat. És képzeljétek el, miközben így teltek-múltak az évek, évszázadok, nemhogy a gerendát, de azt a bizonyos, nemzetiszín, őshonos tölgy-szálkát sem lelék meg egymás szemében. Előfordult olyik alkalommal azonban, hogy egy-két nyalka legény, az esetek nagy többségében az adott kor szegény embereinek legkisebb fiai voltak azok, no, hát hogy ők úgy vélték, meglelték a szálkát saját népük szemében. Ám amikor az éppen regnáló hatalom ezt meghallá, égtelen haragra gerjedt és hazugsággal vádolá meg az adott kor szegény embereinek legkisebb fiait és felhívá e szegény nép figyelmét arra, hogy ez bizony fake-news és jobban járnánk, ha elébb gerendákat keresnénk az ellenünk törők szemében, mert jó sok szem az, mely ellenünk tör, arányaiban mondjuk milliárdos tömegekről beszélhetünk, szóval kecsegtetve lett lészen e szegény nép, hogy ha e gerendákat kitörő lelkesedéssel keresik, a haza fényre derül, mert a mások szemében lévő gerendákból éjig érő Kánaánt építhet e szegény nép, mely örökké tartja magát és elér az Isten lábáig is akár, hogy mások deszkáin felmászván megváltást és dicsőséget nyerhessen a nép minden fia – adott esetben lánya is, de ebbe most

ne menjünk bele – ki nem saját szemében a szálkát, ámde másokéban a gerendát meglelvén hozzájárul a nemzet szó szerinti felemelkedéséhez. Nohát, ahogy így jöttek-mentek az építkezéssel töltött évek, évszázadok, az adott kor szegény embereinek legkisebb fiainak minden szavára emlékeztek az emberek, bárhogyan is akarta őket elnémítani a regnáló hatalom és akár hiszitek, akár nem, az adott kor szegény embereinek legkisebb fiainak számtalan, féltve őrző szava mentén végelethatalatlan patakokban folyt e szegény nép szeméből a könny és bár építettek és építettek és egyre több gerendát találtak a környező népek szemében, a sajátjukból folyó, trikolor tenger csak duzzadt és duzzadt, mígnem elteríté a Kárpát-medence teljes egészét. És a regnáló hatalom ezért hát marhára dühös volt, mert a gerendakánaán ugyan elvileg épült, de a szegény nép keserédes könnyei eláztaták az országot. És a nép csillagszeméből csak úgy áradt a könny és már túlcsondult a Kárpátok bús bércein és már azt sem tudták, hol e tenger vége. És most, látjátok szemeitekkel, itt hánykolódunk e parttalan, trikolor tenger hatalmas hullámai között és keressük a Kánaánt tutajainkon, amiképpen ha nem jönne a holnap.

ILUSKA	Hát ezért vagyunk itt?
PEDAGÓGUS PÁL	Ezért bizony.
ILUSKA	És tanár úr...
PEDAGÓGUS PÁL	Igen, Iluska?
ILUSKA	Tényleg létezik ez a Kánaán?
PEDAGÓGUS PÁL	Azt mondják odafönt.
ILUSKA	És tanár úr...
PEDAGÓGUS PÁL	Igen, Iluska?

ILUSKA Mi lett az adott korok szegény embereinek legkisebb fiaival, ha ennyire nem szerették őket?

PEDAGÓGUS PÁL Az adott kor szegény embereinek legkisebb fiai eszmévé lettek és habokká és olyanok lettek, mint hullámok a tengerben, mert a hullám elpusztíthatatlan.

ILUSKA Érzek némi ellentmondást a tanár úr történetében.

PEDAGÓGUS PÁL Milyen értelemben?

ILUSKA Hát az adott kor szegény embereinek legkisebb fiainak szavaival kapcsolatban. Ha ők jók voltak, miért hagyták, hogy a szegény nép keserédes könnyei elárasszák a világot? Hiszen egy népből valók.

PEDAGÓGUS PÁL Nem az volt ám a céljuk, hogy elárasszák a világot.

ILUSKA Hanem.

PEDAGÓGUS PÁL Csak hogy a többiek észrevegyék a szálkát saját szemeikben. Van, akinek sikerült persze. És ahogy kivette, nem is sírt többé.

ILUSKA Sokaknak nem sikerült akkor.

PEDAGÓGUS PÁL Hát nem...

ILUSKA Tanár úr...

PEDAGÓGUS PÁL Iluska?

ILUSKA Én nem sírok.

PEDAGÓGUS PÁL Hála az égnek.

ILUSKA De fogok majd?

PEDAGÓGUS PÁL Mindenkiel előfordulhat. Ez ilyen életkori sajátosság. Te még fiatal vagy.

ILUSKA Lesz szálka a szememben?

PEDAGÓGUS PÁL Könnyen lehet.

ILUSKA És mi lesz vele?

PEDAGÓGUS PÁL Rajtad áll. Egy a fontos: ne félj!

Kis csend. Csengő hangja rázza meg a vizeket.

Vége a mai órának. Legalábbis a történelemnek. És ez maradjon köztünk.

ILUSKA De micsoda, tanár úr?

PEDAGÓGUS PÁL Hogy meséltem a történelmünkről.

ILUSKA De hát szokott, tanár úr.

PEDAGÓGUS PÁL Maradjon köztünk, Iluska. Mert mi a dolgunk?

ILUSKA A tesióra, ugye? Ez a mi dolgunk.

PEDAGÓGUS PÁL Bizony. És nem is kevés. Már csak tizenkét óra mára.

ILUSKA Nem fáradt a tanár úr?

PEDAGÓGUS PÁL Miért volnák?

ILUSKA Hát hogy így mindent is a tanár úr tanít.

PEDAGÓGUS PÁL Ki tanítana, Iluska? De nincsen ezzel semmi baj. Ezért is kezdtem el. Te vagy a legfontosabb.

ILUSKA De tarthatunk szünetet. Hosszabbat. Szívesen mesélek a tanár úrnak most én. Amíg pihen.

PEDAGÓGUS PÁL Ne viccelj...

ILUSKA De tényleg. A kedvenc versét! Petőfi Sándor:
Föltámadott a tenger. Föltámadott a tenger, A népek
tengere; ljesztve eget-földet, Szilaj hullámokat vet
rémítő ereje!

PEDAGÓGUS PÁL Iluska! Iluska!

ILUSKA Tanár úr?

PEDAGÓGUS PÁL Tudod, hogy ezt nem szabad! Ez a kedvenc versem,
de a mi titkunk, mert...

ILUSKA ...tudom, a tantervben csak a tesióra szerepel.

PEDAGÓGUS PÁL Engem büntetnek meg, ha ezt meghallják, te lány! Na gyere, tartani kell a menetet. Öltözz át tesi órára. Addig lenézek a tanári kabinba. Szerzek még egy kis kávébabot.

ILUSKA Úgy lesz, tanár úr!

Pedagógus Pál eltűnik a kabinba.

2. jelenet – AZ ÚJ DIÁK

Iluska egyedül marad, úszóruhát vesz fel. Egyberuha. Sapka. Szemüveg. Eközben távolról hajókürt. Iluska szétnéz, de nem lát senkit. Folytatja készülődését. Lassanként Jancsi közeledik, rajta úszógumi. Felmászik a tutajra.

JANCSI Ööö... szia?

Iluska megrémül.

ILUSKA Hát te ki vagy?

JANCSI Málé János. Szia! Megint.

ILUSKA Te... leskelődtél?

JANCSI Nem, én csak... nem akartalak megzavarni. Azt hiszem, osztálytársak leszünk.

ILUSKA Hát... szia, János!

JANCSI Jancsi.

ILUSKA Igen.

JANCSI Szia!

Kis csend.

Tesióra lesz?

ILUSKA Igen, a tanár úr éppen kávébabozik. Ez ma már a tizenkettedik óránk. Azt hiszem, fáradt.

JANCSI A kávé sokat segít. Apukám mindig azt mondja.

Kis csend.

ILUSKA Van úszógumid?

JANCSI Aha. Apukám vette nekem. Nem tudok úszni.

ILUSKA Nekem egész jól megy. A tanár úr kiváló munkaerő. Megtanít téged is. És sok minden másra is! De ez titok!

JANCSI Másra?

ILUSKA Pszt!!!

JANCSI Pszt!!!

Kis csend.

JANCSI Akkor én...

ILUSKA Igen, igen.

Jancsi kezdene átöltözni.

JANCSI Elfordulsz, vagy...?

ILUSKA El, el.

Iluska elfordul, Jancsi úszóruhát vesz fel. Közben.

Honnan jöttél?

JANCSI Hát én csak most kerültem át a Szent László Szakközéptutajról. Ott megcsappant a tanári gárda sajnos.

ILUSKA Majd meglátod, Pali bácsival nagyon jól telik az idő. Petőfi Sándor, gonosz regnáló hatalmak, nem csak ez a tesi... Én kicsit unom már.

JANCSI Kész.

Jancsi és Iluska egymást nézik.

ILUSKA Szép. Az úszógumid.

JANCSI Fel-felcsúszik pár kiló sajnos, de...

ILUSKA Mármint az úszógumid.

JANCSI Vagy úgy!

ILUSKA Felpróbálhatom?

JANCSI Persze.

Jancsi segít neki feladni. Közel kerülnek.

ILUSKA Jó drága lehetett.

JANCSI Apukám sokat keres. Képzeld, yachtunk is van.

ILUSKA Igen?

JANCSI Persze.

ILUSKA Mit dolgozik?

JANCSI Az NKKA elnöke.

ILUSKA A mi?

JANCSI Nemzeti KánaánKutató Alapítvány. Az oktatásért felel, képzeld el!

ILUSKA Fú, de menő.

JANCSI Ja, ja...

ILUSKA De akkor... miatta van csak tesi óra?

Kis csend.

JANCSI Elég jól áll az úszógumi. Csak mondom.

ILUSKA Köszí, Jancsi.

JANCSI Nincs mit...

ILUSKA Iluska.

JANCSI Iluska.

Már szinte csók, amikor megjelenik Pedagógus Pál, egy hatalmas bögre kávéval.

PEDAGÓGUS PÁL Nahát, kit látnak szemeim?

ILUSKA Tanár úr, ő itt Jancsi...

JANCSI Tanár úr!

PEDAGÓGUS PÁL Pedagógus Pál vagyok. Mi szél hozott a tutajomra, Jancsi?

ILUSKA Tanár úrnak tisztelettel jelentem, az osztály létszáma két fő!

PEDAGÓGUS PÁL Nahát, bővül az osztály?

JANCSI Nagyon arrafelé kulminálódik a cselekmény.

PEDAGÓGUS PÁL Hát isten hozott.

JANCSI Inkább apukámék yachtja.

PEDAGÓGUS PÁL Na jól van, fiatalok, akkor fogjunk is bele, még hátra van megszámlálhatatlanul sok tanítási óra a napból,

ne lopjuk hát. Iluska kiválóan úszik már. Te hogy állsz ezzel, Jancsi?

JANCSI Vannak bajok. A volt tutajom teljesen elnéptelenedett. Nem tanultunk meg úszni.

PEDAGÓGUS PÁL Nem maradt tanár?

JANCSI Hát nem igazán.

PEDAGÓGUS PÁL Mi történt?

JANCSI Képzelve el, tanár úr... Képzeljétek el...

Zene csendül fel. A mesélőé.

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* És akkor a kis Málé János elmesélte előző Tutajának számára sanyarú történetét, amely történetből felsejlett, hogy mind a tanár, ki volt e Magyar Tengeren és Jancsika tutaján, elhagyá a tutajt egy verőfényes, átlag munkanapon, mert nem bírák tovább a terhet, melyet rájuk rótt a történelem. Szóba került lázadás, polgári engedetlenség és a feljebb való hatalmak szüntelen vizsgálatai, mígnem egy nap azt nem mondták a Jancsi tutaján szolgálatot teljesítő tanári karnak, mind a két embernek, hogy...

JANCSI Fel is út, le is út!

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* És már csobbantak is be a tanárok a Magyar Tengerbe, hogy a lemenő nap fényében egyre távolodva magára hagyják szegény, szerencsétlen fiatalokat, magára hagyják őket a hullámok erdejében. Gonosz, gonosz tanárok voltak ezek.

ILUSKA És ennyi? Elúsztak a messzeségbe?

JANCSI Hát, ha bírták volna a terhelést, valószínűleg az én mesém is tovább tartott volna.

Kis csend.

PEDAGUS PÁL Én viszont itt vagyok, egyet se félj, Jancsi és Iluska, te sem. Megtanítalak benneteket úszni ezen a Magyar Tengeren.

ILUSKA És mást nem tanít, Tanár úr?

PEDAGÓGUS PÁL Iluska!

ILUSKA Nyugalom, tanár úr! A Jancsinak már titokban elmondtam, hogy titok, hogy a tanár úr mást is tanít tesin kívül!

JANCSI Psszt!

PEDAGÓGUS PÁL Nem hiszlek el...

ILUSKA Lécci-lécci, tanár úr!

JANCSI Én kicsit félek.

PEDAGÓGUS PÁL Hát én is.

JANCSI De én a víztől.

ILUSKA Meglepően életképtelen egy tengerrel teli világban. De olyan cuki.

JANCSI Én nem tudok...

ILUSKA Fogd meg a kezem! Majd én segítek! A Tanár úr pedig tanít!

PEDAGÓGUS PÁL Első lecke?

ILUSKA Ne félj!

A fiatalok úszni kezdenek. Zeneileg is.

3. jelenet – AZ IGAZGATÓ ÚR

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* És így történt, hogy a fiatalok úszni kezdenek és jól érzék magukat és Pál büszkén nézte, ahogy szelik a trikolor tenger hatalmas habjait és megtanítá Jancsinak is titokban kedvenc versét. És miközben a fiatalok önfeledten úsztak, Pál szemében

apró könnycsepp gyűlt össze, melyet még az előtt a tenger habjaiba cseppentett, hogy bárki észrevehette volna. És miközben így cseppentett, egy viharvert, ám Pálék tutajához képest azért sokkal patentabb csónak közelített feléjük, amelyről egy öltönyös alak szállt át hozzájuk.

Öltönyös úr toppan a tutajra.

IGAZGATÓ ÚR	Pál!
PEDAGÓGUS PÁL	Az istenit!
IGAZGATÓ ÚR	Hiába ne vedd, Palikám!
PEDAGÓGUS PÁL	Elnézést, igazgató úr!
IGAZGATÓ ÚR	Semmi baj. Hogy, s mint?
PEDAGÓGUS PÁL	Hánykolódunk, igazgató úr, hánykolódunk.
IGAZGATÓ ÚR	Nagyon helyes. Látom, szépen haladsz oktatói tevékenységeddel, Pál.
PEDAGÓGUS PÁL	Megteszek minden tőlem telhetőt, igazgató úr.
IGAZGATÓ ÚR	Gyönyörűek ezek a fiatalok...
PEDAGÓGUS PÁL	Azok.
IGAZGATÓ ÚR	Nézd, Palikám. Hoztam neked valamit. Az NKKA változtat a tanterven.

Dokumentumokat vesz elő aktatáskájából.

PEDAGÓGUS PÁL	Megint?
IGAZGATÓ ÚR	Palikám, kis halak vagyunk egy nagy tengerben. Mit tehetnénk? A tankerület Petőfi Sándor Egytanításnyelvű Tutaját és tanári gárdáját... Téged, Palikám, téged... hivatalosan is felszólítják, hogy duplázza meg a tesiórák számát. A tesióra a legfontosabb tevékenység széles kis hazánk parttalan

tengerén, az úszás nemzeti minimumát maximalizálni szeretnék, még hozzá az eddigi maximum minimum háromszorosára.

PEDAGÓGUS PÁL

Háromszorosára?

IGAZGATÓ ÚR

Ennyi a magyar igazság. Ne rám nézz, Pali, ne rám nézz, itt áll pirosan-fehéren-zölden.

PEDAGÓGUS PÁL

Bírhatatlan, igazgató úr. Tudja, mikor aludtam utoljára?

IGAZGATÓ ÚR

Nem.

PEDAGÓGUS PÁL

Én sem.

IGAZGATÓ ÚR

A kávé sokat segít, állítólag.

PEDAGÓGUS PÁL

Heti hatvan óra tesi? Az... fizikai képtelenség. Nem csak nekem. Nézzen rájuk, igazgató úr!

IGAZGATÓ ÚR

Nézem innen, nézem onnan... szép munkát végzel. Ezek a mi fiataljaink. Ne rám nézz, Palikám, ne rám nézz. Isten mentsen, hogy túlterheljelek, de mit tehetnék? Átadtam, mit megkövetel a haza.

PEDAGÓGUS PÁL

Ez az egész téboly.

IGAZGATÓ ÚR

Állítólag közel már a Kánaán. A fiatalokat akarják felhasználni az áttöréshez. Ezért ennyi tesi. Ezért az úszás. De jobban én sem látok bele.

PEDAGÓGUS PÁL

Nem csodálom, hogy mindenki elhagyja a tutajokat. Alig van már kolléga.

IGAZGATÓ ÚR

Teher alatt nő az ország, Palikám. Rám mindenben számíthatsz.

PEDAGÓGUS PÁL

Én alapvetően rajztanár vagyok, igazgató úr. Nem tesi. Nem történelem. Nem minden.

IGAZGATÓ ÚR

Kiváló munkaerő vagy. Ne rám nézz, Palikám, ne rám nézz. Ez a napnál világosabb. És ennek fényében...

Kicsöngetnek.

PEDAGÓGUS PÁL Egy pillanat. Jól van, kijöhettek! Szép munka, Iluska!
Jancsi, nem rossz!

ILUSKA Köszönjük, tanár úr!

JANCSI Köszönjük!

ILUSKA Igazgató úr!

IGAZGATÓ ÚR Iluskám!

PEDAGÓGUS PÁL Igazgató úr!

IGAZGATÓ ÚR Palikám!

PEDAGÓGUS PÁL Jancsi.

JANCSI Igazgató úr!

IGAZGATÓ ÚR Jancsikám! Nagyon szépen halad a magyar oktatás,
öröm volt nézni, ahogy kapálóztok!

ILUSKA Köszönjük, igazgató úr!

IGAZGATÓ ÚR És akkor felvevén önnön fonalamat, engedjétek meg,
hogy a lehetőségekhez mérten hivatalos keretek
között díjátadót rögtönözzek a Magyar Tenger Keleti
Tankerületének Petőfi Sándor Egytanításnyelvű
Tutaján, amely díjátadó keretein belül átadhatom
neked, Palikám ezt a díjat, a Nemzeti KánaánKutató
Alapítvány szíves üdvözlétével kibélelt borítékot,
amely díj egyszerre elismerés és vállveregetés a
legfelsőbb körökből arra nézvést, hogy hej, de jó, hogy
van még pedagógus a Magyar Tengeren és hát hogy
főleg, hogy ilyenek, Palikám. Álljon itt ösztönzőleg a
díj, várjál, Palikám, várjál! Gyerekek, hazádnak
rendületlenül!

JANCSI ÉS ILUSKA *Hazádnak rendületlenül,
Légy híve pedagógus!
Bölcsőd az, s majdan sírod is,
Mely ápol, s eltakar!*

Díjátadó. Pál átveszi a borítékot, kibontja.

PEDAGÓGUS PÁL Kávébab?

IGAZGATÓ ÚR Gratulálok, Palikám, gratulálok! Már csak azért is, mert ezzel együtt hamarosan tiszteletét teszi itt a Petőfi Sándor Egytanításnyelvű Tutajon a Málé Miklós elnök úr, az NKKA elnöke.

JANCSI Apa ide jön?

IGAZGATÓ ÚR Az elnök úr az apukád?

JANCSI Igen.

PEDAGÓGUS PÁL Mi?

IGAZGATÓ ÚR Hát akkor pláné, Palikám.

PEDAGÓGUS PÁL Ezt nem hiszem el...

IGAZGATÓ ÚR (*halkan*) Úgy hallottam, az előző iskolájában nem tudták megtanítani úszni, ezért mindenkit kirúgtak. Ennek a fele sem tréfa, Palikám!

PEDAGÓGUS PÁL De nézz már rá...

IGAZGATÓ ÚR Egyrészt ilyet felelősségteljes tanárember nem mond, másrészt egyfajta nemzeti ünnepet kellene rittyenteni a Málé Miklós elnök úrnak, édes apukádnak, Jancsika, aki jól felméri, hogy mennyire nincsenek elmaradva diákjaink azokhoz a diákokhoz képest, akikhez képest el kellene lennünk maradva, ha nem lennének olyan kiváló tanerők, mint te, Palikám.

ILUSKA Az mit jelent, igazgató úr?

IGAZGATÓ ÚR Hogy le fogtok végre érettségizni és mi, mint bizottság, annak rendje és módja szerint felügyeljük ennek helyes menetét.

ILUSKA Leérettségizni? Mikor?

IGAZGATÓ ÚR Ma este.

PEDAGÓGUS PÁL Ma este?

IGAZGATÓ ÚR Ne rám nézz, Palikám, ne rám nézz. Kicsit meg kell nyomni a tempót, de neked ez nem jelenthet akadályt. Vagy?

Megnézik a fiatalokat. Kis csend.

PEDAGÓGUS PÁL Nem, igazgató úr.
IGAZGATÓ ÚR Köszönöm, Palikám. Akkor a hamarosan megtörténő
vizontlátásra. Szervusztok, hazánk ifjúsága!
JANCSI Vizontlátásra, igazgató úr!

Az igazgató úr elhagyja a tutajt.

MÁLÉ MIKLÓS Azzal az igazgató úr elhagyá e lélekvesztő iskolai
tutajt, visszatért egészen patent csónakjába, hogy
ügyes-bajos dolgait intézze az esti érettségi előtt. Ám
miközben távolodott, nem is sejté, hogy a Petőfi
Sándor Egytanításnyelvű Tutajon milyen ármányos
gondolatok fészkeltek be magukat az utasok kis
fejébe. Tisztelet a kivételnek.

4. jelenet – SZTRÁJK

ILUSKA Mi lesz most, tanár úr?
PEDAGÓGUS PÁL Hallottátok! Érettségi. Ma este...
JANCSI Úszásból?
PEDAGÓGUS PÁL Nem, majd történelemből.
ILUSKA De ez lehetetlen.
JANCSI Rettegek...
PEDAGÓGUS PÁL Hát én is úgy látom. Szedd össze magad, Jancsi!
JANCSI Összeszedem! Megcsináljuk, Iluska! Apukám csak jót
akar.
ILUSKA Nem. Már elnézést, tanár úr, ne haragudj, Jancsi, de,
amennyire fiatal, fejlődő elmém láttatni engedi, ez a

helyzet tarthatatlan. Tudom, hogy egyre közelebb a Kánaán és hamarosan kiköthetünk és boldogabb élet vár ránk, de ez így akkor sem mehet tovább. A tanár úr elfáradt. És bevallom, én sem bírok már ennyit. Hiszek egy olyan világban, ahol végre nem kell ennyit úszni, azt sem tudom, minek úszunk ennyit, és ahol mindenki boldogan tanul és tanít és alszik és nem iszik annyi kávé és nem dohányzik és nem stresszel azon, hogy mi lesz. De még azon sem, hogy mi van. Egyszerűen nem stresszel. Tanár úr! Nem ezt tanította nekem is? És tudom, hogy vannak vezetők meg a Nemzeti KánaánKutató Alapítvány meg minden, de nekik is meg kell érteni, hogy ez nem tart sehová! Meg kell nekik mutatni, hogy elég ebből. Sztrájkoljon, tanár úr! Nem? Tanár úr? Álljon bele! Támadjon föl a tenger! Maga mondta! Első lecke? Ne félj! Jancsi? Mondj már valamit!

Kis csend.

JANCSI	Szerintem apukám tök mérges lesz.
PEDAGÓGUS PÁL	Ott a pont.
ILUSKA	Ezt nem hiszem el. Jó, akkor jó... Jó. Jó. Akkor... Jó, akkor...
PEDAGÓGUS PÁL	Ne csináld ezt, Iluska. Semmi értelme.
ILUSKA	De, ha elegen vagyunk.
PEDAGÓGUS PÁL	Hát nézz már szét ezen a Magyar Tengeren.

Szétnéznék a nézőtéren.

	Szerinted elegen vagyunk?
ILUSKA	Tegye fel a kezét, aki szerint elég volt...
PEDAGÓGUS PÁL	Na, ne interaktívkodj, Iluska. Sehova nem vezet.

JANCSI Szerintem mutassuk meg nekik, hogy képesek vagyunk arra, amit elvárnak tőlünk!

PEDAGÓGUS PÁL Istenem, most segíts...

JANCSI Tessék?

PEDAGÓGUS PÁL Elviszlek benneteket az érettségig.

ILUSKA Csalódott vagyok kicsit.

Zene indul. Mindhárman táncolva úsznak, kifáradásig.

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* És így történt, hogy a Petőfi Sándor Egytanításnyelvű Tutaj diákjai és tanári kara nekiláttak, hogy felkészüljenek a közelgő vizsgákra. És csak úsztak és úsztak a Magyar Tengerben körbe-körbe, mintha nem jönne a holnap és Pedagógus Pál szívét-lelkét beletéve oktatta és oktatta a diákokat, mígnem egyszer...

Pál összeroskad.

PEDAGÓGUS PÁL Nem megy.

JANCSI Álljon fel, tanár úr! Apukám tökre mérges lesz.

ILUSKA Hagyd már békén! Ezt mondtam. Önnel vagyunk, tanár úr!

JANCSI Én is?

ILUSKA Te is!

JANCSI Szerintem ennek nem lesz jó vége.

ILUSKA Meglátjuk, Jancsi! Ne félj! Ne féljen tanár úr! Hát minek tanítja, ha nem hisz benne?

PEDAGÓGUS PÁL Sztrájkolunk?

ILUSKA Föltámadott a tenger, tanár úr!

Zene csendül fel.

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* És így történt, hogy a Petőfi Sándor Egytanításnyelvű Tutaj diákserege és tanári kara sztrájkba kezdett a Magyar Tenger kellős közepén. És gyártották a molinókat és elbarikádozták magukat és elszántan várták az esti érettségi bizottságot és híre ment Magyar Tenger-szerte mind ezen eseménynek és felfordulás tört ki, mert a tutajosok szerte a nagyvilágban úgy vélték, érdemes lehet követni Pedagógus Pál és fiatal kompániája törekvéseit. Ám ahogy így sztrájkoltak-sztrájkoltak...

5. jelenet – AZ IGAZGATÓ VISSZATÉR

Igazgató úr jelenik meg a Tutajon.

IGAZGATÓ ÚR Pál!

PEDAGÓGUS PÁL Az istenit!

IGAZGATÓ ÚR Hiába ne vedd, Palikám, hiába ne vedd!

PEDAGÓGUS PÁL Nézd el nekem, Igazgató úr...

IGAZGATÓ ÚR Elnézem én, de mi folyik itt, gyerekek? Hát azt kell hallanom a magyar közoktatási tutajok szerte, hogy itt renitenskedünk?

ILUSKA Sztrájkolunk, Igazgató úr!

IGAZGATÓ ÚR Veszem észre. Tőletek hangos a Magyar Tenger. Megőrültél, Palikám? Ezek gyerekek...

JANCSI Engem ebbe belekeverték.

IGAZGATÓ ÚR Egyrészt apukád tökre mérges lesz. És az egyikünknek sem jó.

JANCSI A számból vette ki, Igazgató úr.

ILUSKA Jancsi!

PEDAGÓGUS PÁL Igazuk van, Igazgató úr.

IGAZGATÓ ÚR Tessék, Palikám? Tessék?

PEDAGÓGUS PÁL Azért ez régen nem így volt, Igazgató úr.

IGAZGATÓ ÚR Hogy érted ezt, Palikám?

PEDAGÓGUS PÁL Mióta a saját szemünkben sem vesszük észre a szálkát és telesírtuk ezt a nagy Magyar Tengert trikolor könnyekkel, semmit sem változott az oktatás helyzete.

IGAZGATÓ ÚR Hát én ezt látom, Palikám, látom, de ne rám nézz. Hát ne rám nézz. Miért rám nézel?

PEDAGÓGUS PÁL Kire néztek, Igazgató úr, kire néztek? Te vagy az Igazgató úr.

IGAZGATÓ ÚR És mi ma egy igazgató, Palikám?

ILUSKA De Igazgató úr, a tanár úr nekünk azt tanította, hogy mind csak azért hánykolódunk e végtelen nagy Magyar Tengeren, mert saját szemünkben sem vettük észre a szálkát.

PEDAGÓGUS PÁL Iluska!

ILUSKA Mert nem hallgattunk az adott kor szegény embereinek legkisebb fiainak szavára. Én végre hallgatni akarok rájuk! Mert már látom, hogy a tanár úr is az, csak a gonosz, regnáló hatalom el akarja hallgattatni! Pedig reng és üvölt a tenger, Hánykódnak a hajók!

IGAZGATÓ ÚR Hogy a tessék?

ILUSKA Mondja meg neki, tanár úr! Én nem félek! És maga?

Kis csend.

PEDAGÓGUS PÁL Nem lehet, hogy ne tanítsuk őket.

IGAZGATÓ ÚR Taníts, Palikám, taníts, de a tanterv szerint! Úszniuk kell, nem történeteket hallgatni... Az Isten áldjon

meg... Nyakig benne leszünk, Palikám, nyakig... Szerencséd, hogy itt vagyok...

PEDAGÓGUS PÁL Szerencsém?

IGAZGATÓ ÚR Írtam minden szülőnek, hogy hát ez mégsem járja, Palikám.

ILUSKA Mit írt a szüleimnek?

IGAZGATÓ ÚR Hogy ha a diákok renitenskednek, az törvényekbe ütközik. Nem örülnek. Még nem késő megállnotok.

JANCSI Nem?

IGAZGATÓ ÚR Nem. Nagyon sajnálom, gyerekek, de így nem fogtok tudni leérettségizni és akkor hogyan ériük el a Kánaánt? Engem hoztok kellemetlen helyzetbe. Ne kelljen már intőket osztogatnom...

ILUSKA Intőket?

IGAZGATÓ ÚR Intőket. Nagyon sajnálom, Iluska, de ha ez így folytatódik, el kell, hogy tanácsoljalak. És akkor hogy vágsz neki a Magyar Tengernek?

ILUSKA De én...

IGAZGATÓ ÚR Pedig itt állunk, a Kánaán kapujában.

PEDAGÓGUS PÁL Ezt ki mondja?

IGAZGATÓ ÚR Az NKKA. Akik azt üzenik, hogy sztrájkolhatsz, Palikám, sztrájkolhatsz, mert jogod van hozzá. De órákat kell tartanod.

JANCSI De az hogy jön össze?

IGAZGATÓ ÚR Megengedik, hogy lemondj a fizetésedről. Azt felőlük nyugodtan.

PEDAGÓGUS PÁL A kávébabról? A jó ég áldjon meg, Igazgató úr, nem az a baj, hogy kávébab vagy nem kávébab. Eleve semennyit nem kapunk, a minimálabbot sem ériük el már nyolcadik éve. Leszarom a kávébabot. Tudod, mit szeretnék? Enni. Egyszer. Normálisan. Évek óta kávébabot kapunk. Kapok. A tanári kar. Szinten tartanak. Tojást ennék. Kenyeret. Húst. Bármit. Egy

kicsit többet, mint egy adag kávébabot. Csak egy kicsit...

JANCSI

A tanár úr éhezik?

IGAZGATÓ ÚR

És ezért a sztrájk, Palikám? Málé elnök úr elbocsát, legfeljebb ennyit érsz el vele. És mindenki mást is, akit feltűzeltetek a kis produkciótokkal. Én neked akarok jót. Nektek, gyerekek. Mert te elmehetsz, Pali. De velük mi lesz?

PEDAGÓGUS PÁL

Na ezt a kártyát ne, igazgató úr...

IGAZGATÓ ÚR

Gondolsz rájuk? Beleviszed őket a rosszba?

PEDAGÓGUS PÁL

Tessék?

IGAZGATÓ ÚR

Mondd el a véleményed. Nekem. Rám számíthatsz. De ők a jövőnk.

PEDAGÓGUS PÁL

Akik nem hülyék és látják, amit látnak.

IGAZGATÓ ÚR

Mit?

PEDAGÓGUS PÁL

Hogy föltámadott a tenger, A népek tengere...

Kis csend.

Iluska...

Kis csend.

ILUSKA

Én csak... annak fényében... hogy a tanár úr mesélt történeteket.

PEDAGÓGUS PÁL

Iluska...

ILUSKA

De lehet, hogy tévedtem...

JANCSI

Tévedtél?

ILUSKA

Lehet, hogy apukád tökre mérges lesz.

JANCSI

De én ezt nem tudtam...

IGAZGATÓ ÚR Mit?

JANCSI Hogy a tanár úr... éhezik. Nekem apukám azt mondta, hogy minden rendben van. De ez már a második tutaj, ahol a számtalan tagú tanári kar... hát... nincs jól, Igazgató úr... Ebben lehet valami.

IGAZGATÓ ÚR Ebben nincs semmi. Mindenütt a világon tanítanak az emberek, Palikám, de ha ezt te nem bírod, azzal nincsen semmi baj. De a gyerekekkel ne basszál már ki.

PEDAGÓGUS PÁL A gyerekekkel vagy veled?

ILUSKA Tanár úr, azt hiszem, most mégis félek. Ha minket elbocsátanak, az nem olyan jó. Én szeretnék elhelyezkedni és boldog felnőtt lenni.

IGAZGATÓ ÚR És lehetsz is, Iluska, ha szépen leérettségizel és megmutatod mindannyiunk elnök urának, hogy milyen szépen és ügyesen tudsz úszni a Magyar Tengerben.

PEDAGÓGUS PÁL Elég! Elég ebből!

IGAZGATÓ ÚR Palikám!

PEDAGÓGUS PÁL Hagyd őket békén, te... Igazgató úr! Neki volt igaza.

ILUSKA Nekem?

PEDAGÓGUS PÁL Neked! Egy kurta jelenettel ezelőtt, mielőtt meg nem fertőzte formálható elméd az egzisztenciális félelem igazgatói méregfoga. *(Igazgató úrnak)* Hát ezért kezdtük ezt az egészet, hogy megtanuljanak élni. Nem úszni. Nem fenn maradni a víz felszínén, Igazgató úr! Mert ha nem lenne annyi bánatunk, víz sem lenne. Ez az egész körülöttünk. Tudod, mi lenne akkor? Boldog emberek. Szárazföld. Fák. Virágok. Folyók. Épületek. Beszélgetések. Gondolkodás.

MÁLÉ MIKLÓS Fakadt ki Pedagógus Pál. Csak már rég szólaltam meg.

PEDAGÓGUS PÁL De mi hazudunk, hogyha azt mondjuk, hogy ez a tenger az élet. Nem. Mi tettük ezzé a világot. Hát honnan tudnák, hogy milyen lehet az élet, ha valamibe beleszülettek és az ahhoz való alkalmazkodást tanulják meg? Ha mindannyian azon dolgozunk, hogy

a saját szemünkben se vegyük észre azokat a rohadt szálkákat és felnőjön ez a lány vagy ez a kisiú és majd annyi idősen csak sírjanak, mint mi. Mert én is sírtam. Sírok. Igen. És te is, biztos, Igazgató úr, amikor a tükörbe kell nézned. De ami sokkal fontosabb: hogyan nézünk majd az ő szemükbe? Erre válaszolj, Igazgató úr!

Kis csend.

IGAZGATÓ ÚR Hát ez egyrészt megható monológ volt, másrészt önreflexió nélküli, hatásvadász, szájbarágós és gejl, Palikám. Ne haragudj, de ezzel most mit csináljak?

JANCSI Én most lehet, hogy jellemfejlődésen megyek keresztül, de igazat adok a tanár úrnak.

ILUSKA Jancsi! Te nem félsz?

JANCSI Nem, komolyan. Értem én, hogy apukám tök mérges lesz, de basszus... Én nem szeretnék így felnőni... Én csak az igazat szeretném! A tanár úr mellett állok! És ha neki mennie kell, hát én is megyek.

ILUSKA Hová?

JANCSI Neki a tengernek! Pedig alig tudok úszni!

ILUSKA Egyáltalán nem tudsz, Jancsi! Meg fog fulladni egyedül!

PEDAGÓGUS PÁL Ne rám nézz, Igazgató úr, ne rám nézz! Ez egy önálló gondolat! Mit mondasz neki?

Kis csend.

IGAZGATÓ ÚR Hát ússzál, fiam. Senkinek nem fog feltűnni.

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Ám ekkor egy nem is oly váratlan fordulat állt be mesénk cselekményébe. Yacht állott meg a Petőfi Sándor Egytanításinyelvű Tutaj mellett,

rajta az NKKA logójával. Hát ezt most mindenki képzelje el olyannak, amilyenek akarja, ez egy mese. És ki lépett át e szerény tutajra? Na ki? Hát bizony...

Málé a mikrofonnal fellép a tutajra.

6. jelenet – AZ ÜNNEPSÉG

IGAZGATÓ ÚR	Málé úr!
MÁLÉ MIKLÓS	<i>(mikrofonba)</i> Bizony, mondom neked, Málé János, fiam, nehogy vízbe öld magad itt a Kánaán kapujában. Hát mi lesz akkor szegény Pedagógus úrral? Miattad kerüljön börtönbe? Pedagógus úr!
PEDAGÓGUS PÁL	Málé úr!
MÁLÉ MIKLÓS	<i>(mikrofonba)</i> Igazgató úr! Gyerekek! Szia, fiam!
ILUSKA	Csókolom!
JANCSI	Apa...
MÁLÉ MIKLÓS	<i>(mikrofonba)</i> Akkor egy érettségit prezentáljunk már!
IGAZGATÓ ÚR	Nagy örömmel. Ugye, Palikám, ugye? Gyerekek!
JANCSI	Apa!
IGAZGATÓ ÚR	Alakzatba! Ünnepség. Rólatok szól! A ti jövőtök a tét!
JANCSI	Akkor szólhatok?
IGAZGATÓ ÚR	Éppen ellenkezőleg. Málé úr!
MÁLÉ MIKLÓS	<i>(mikrofonba)</i> Köszönöm, Igazgató úr! Hallottam hírét a mai sztrájknak, amely érthető ugyan, de teljesen felesleges. Mennyivel rövidebb lenne ez az előadás, ha nem kéne az erre való reflektálással húznom az időt, de mégis megteszem, hogy okuljunk. Sztrájkolók mindenhol voltak és vannak is. Ezzel semmi baj nincsen. Kedves emberek, a pedagógusok tizenhárom

százaléka vesz részt ezen a mai örületen. Ez nem sok, de az NKKA nevében mondhatom, hogy ma együtt sóhajt az ország, micsoda szerencse, hogy most nem ezeknek a kezében van Magyarország kormányrúdjá. Építkezés vagy rombolás. Előre vagy hátra. Gyenge nemzetnek nem jár a Kánaán, legfeljebb hamisgulyás a kabinjába. A szél mindig az erősek vitorláját dagasztja, az ő hajójuk mindig révbe ér, őket kedveli a szerencse és ők mindig a talpukra esnek. Az úszás nem csak izom kérdése. A cápát nem lehet lebirkózni, csak vizet fröcskölni a szemébe. A bálna szkanderben verhetetlen, de lehet az uszonyába szigonyt és kötelet szúrni. Az angolnát verembe is lehet csalni és tudjuk, hogy a krakenből is lehet pörköltet csinálni. Egyszer megkérdeztem David Hasselhoffot, hogyan lehet árral szemben úszni. Azt válaszolta, csak addig fáj, amíg kiérünk a nyílt vízre. Így vagyunk ezzel mi is az oktatásban. Ilyenkor a fájdalom a barátunk. Ilyenkor kell rátenni még egy lapáttal. Kérlek benneteket, tegyetek rá még egy lapáttal! Azt hiszem, mindent megbeszéltünk. Érettségire fel!

IGAZGATÓ ÚR

Tessék, tessék!

PEDAGÓGUS PÁL

Mit kellene tennünk?

IGAZGATÓ ÚR

Mit kellene tenniük, Málé úr?

MÁLÉ MIKLÓS

(mikrofonba) Vizsgázni. Mit tanított, Pedagógus úr?

PEDAGÓGUS PÁL

Mit nem?

MÁLÉ MIKLÓS

(mikrofonba) Igen?

IGAZGATÓ ÚR

Igen, Palikám?

PEDAGÓGUS PÁL

Hát nem?

IGAZGATÓ ÚR

Hát nem, Palikám, hát nem.

PEDAGÓGUS PÁL

Ebben az esetben... csakis testnevelést, Málé úr.

MÁLÉ MIKLÓS

(mikrofonba) Nagyon helyes, Pedagógus úr. Lássuk, mit tanultak hazánk reménységei úszás tekintetében.

ILUSKA Mutatom, Málé úr!

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Be ne ugorj, leányom!

ILUSKA Ne?

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Nincs rá szükség.

IGAZGATÓ ÚR Valóban?

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Egy karcsapást mutassunk már meg!
(Iluska mutatja) Lenyűgöző. Ez egy maximális pontszám lesz, nem igaz, Igazgató úr?

ILUSKA Maximális?

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Gratulálok!

IGAZGATÓ ÚR De... nem szeretné látni, ahogyan... hát... mell?

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Igazgató úr... És mi lesz a többi szegény magyar gyermekkel, akiket magukra hagytak gonosz tanáraik? Érezzék magukat különbnek? Nem!

IGAZGATÓ ÚR Semmiképpen sem.

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Kompromisszumképesnek kell lennünk. Nem igaz, fiam?

JANCSI Tessék?

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Ennek fényében kissé lejjebb tettük az érettségi követelményeket.

JANCSI Miattam?

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* De ez ne okozzon fejfájást senkinek.

PEDAGÓGUS PÁL Akkor mi az anyámnak tanítottam???

IGAZGATÓ ÚR Palikám!

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Semmi baj, Igazgató úr, semmi baj. A pedagógus úr csak olyan, mint mi. Nem hajlongunk, nem kushadunk és nem rejtjük véka alá a véleményünket akkor sem, ha ez nem tetszik másoknak. Nem vágyunk arra, hogy mindenkivel megszerettessük magunkat, mert ez úgyis lehetetlen

és nekünk sem tetszik mindenki. Sokan vagyunk így, erősek vagyunk és egységesek vagyunk. Egységesek vagyunk és ezért eljutunk a Kánaánba.

PEDAGÓGUS PÁL A Kánaán nem létezik.

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Tessék?

PEDAGÓGUS PÁL Mese.

IGAZGATÓ ÚR Palikám...

ILUSKA Tanár úr!

PEDAGÓGUS PÁL Erősen megkérdőjelezhető, Málé úr, hogy van-e perspektíva az elképzeléseikben az oktatás tekintetében. Tudja, mit gondolok?

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Én? Nem. Maga tudja, Igazgató úr?

IGAZGATÓ ÚR Nem hiszem. Nem.

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Nem tudjuk. Mit gondol, Pedagógus úr?

PEDAGÓGUS PÁL Hogy a Kánaán csak egy hangzatos szó. Hogy azért ennyi úszás óra és semmi más, hogy ezek a fiatalok végül csak ússzanak és ne kérdezzenek. Ha nagyon gonosz akarnék lenni, feltételezném, hogy ha ne adj isten az NKKA luxuyachtja lerobbanna, ezeket a fiatalokat fognák be, hogy húzzák el. Nem a Kánaánra készítik fel őket, csak hogy menjen az a yacht. A fiatalok nélkül maguknak végük és mesékkel akarják őket elaltani, ugye? Tudja, mit, Málé úr? Én befejeztem.

Vetkőzni kezd.

JANCSI És én is, apa!

ILUSKA Nem tudsz úszni egyedül, Jancsi! Ezt fejezd be!

JANCSI Akkor inkább maradok. De lelkileg megyek!

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Mi a fene?

JANCSI Petőfi...

PEDAGÓGUS PÁL Önálló gondolat, Málé úr!

JANCSI Petőfi Sándor... Föl... feltámadott...

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Dehogy önálló. Ez a baj ezekkel a renitens pedagógusokkal. Teletömik a fejüket, aztán azt mondják, önálló gondolat. Ha menni akar, Pedagógus úr, menjen csak. Vágjon neki a nagy víznek, de ne rángassa bele a gyermekeinket! Azt hiszi, maga nélkül megáll az élet? Tudja, hányan állnak sorba a maga helyére?

PEDAGÓGUS PÁL Hát nézzen már szét ezen a Magyar Tengeren! Maga szerint hányan?

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Jól van. Fiam!

JANCSI Eget-földet vet. Hullámzó! HULLÁMZÓ!!!

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Fejezd már be! Te viszed tovább az osztályt!

ILUSKA Engem?

JANCSI Én?

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Van egy ötös érettségid.

JANCSI Van?

PEDAGÓGUS PÁL Neki?

IGAZGATÓ ÚR Gratulálok, Jancsikám, gratulálok!

ILUSKA Én is, Jancsi!

PEDAGÓGUS PÁL Megvakítja őket ötösökkel meg kinevezésekkel? Értelmes fiatalembereket. Meg a saját fiát...

MÁLÉ MIKLÓS *(mikrofonba)* Maga még itt, Pedagógus úr? Fel is út, le is út!

Kis csend.

IGAZGATÓ ÚR Egy hegy? A Kánaán?
MÁLÉ MIKLÓS Az lehetetlen.
IGAZGATÓ ÚR Miért?
MÁLÉ MIKLÓS Igen.
JANCSI Nem. Az egy hullám. Egy nagyon nagy hullám.
IGAZGATÓ ÚR Tudtam, hogy ez lesz... Az istenit, Palikám...
JANCSI Ez mindannyiunkat elsodorhat.
ILUSKA Föltámadott a tenger.
IGAZGATÓ ÚR Nem úgy volt, hogy csak tizenhárom százalék?
JANCSI Iluska, én...
ILUSKA Én is téged.
MÁLÉ MIKLÓS Semmi baj. Van yachtom.
IGAZGATÓ ÚR Ez ellen az ilyen jó, Málé úr, ilyen jó!
JANCSI Apa... ezt jól elbasztad. Tátok.
IGAZGATÓ ÚR Bocsánat.
ILUSKA Nem félek, tanár úr.
MÁLÉ MIKLÓS Ez a mese úgy ér véget, ahogy én mesélem. Nem
halljátok??? AZ ÉN KEZEMBEN VAN MAGYARORSZÁG
KORMÁNYRÚDJA!!!
ILUSKA Azért a víz az úr.

Óriási hullámhang, zene, majd a fény lassan elhalványul. Majd váratlanul csend.

VÉGE